

203
74. Bohuslänsvals. (Themas, Skildö)

203

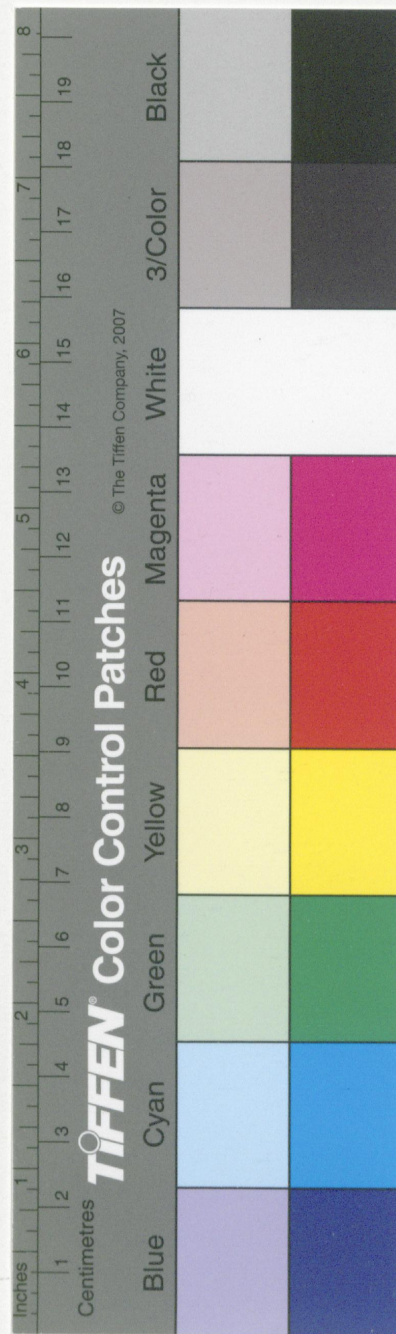
1. Far-vall, min vän, jag far ut på bøljan blå, på stormigt
hav, där de höga sjöar gå. Farväll, min vän, i ditt öga
lären står, så prändig, lilla vän, nu om bord jag går.
Refren: Åh, min vän, nu låter skutan ankas, stå inte så i
sorgens tunga tankar. Snart uppå skutan över Döggers bankar

kommer jag, likey, till dig igen, lilla vän.

2. Jag seglar till Guld Hope och runt Kap Horn,
där brattsjön går hög som kus och kyckelhorn.
Från dig, min vän, far jag ut på stormigt hav,
där så många förtom nu fått sin väls grar.

Refren.

3. Min fästning, gråt ej, gråt ej lilla vän,
Innan ett år kommer jag till dig igen.

från fjörran land med en fästningsgrän
 från den darling you know och din fästman
 Refr.

4. Inakt över kan vita falken smäcker går
 till Richa, till Bombay och Singapur.
 Bland palmer där sköna kvinnor snart jag ser,
 men blott dig, lilla vän, jag min kärlek ger.

Refr. 5. När uppi rakt jag vid ratten ensam står,
 till dig, min lilla vän, min trogne tanke går.
 Då tankar jag allt du sjunger om din vän,
 Lilla vän, kom igen, o kom snart igen.

Refr.

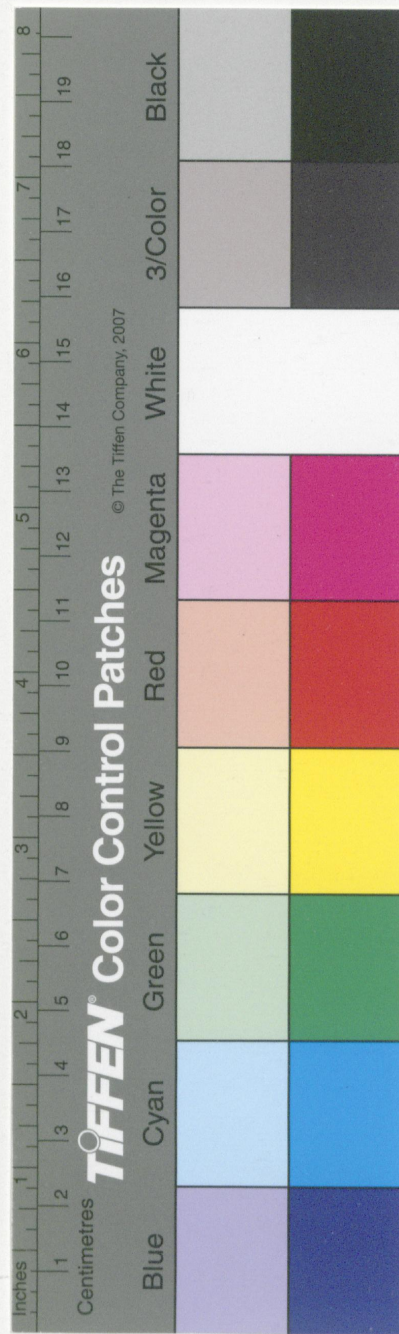
6. Men om i kvar skutan går på stormigt hav,
 och du, min vän, får i syn din väta gar.
 Om aldrig mer jag får se dig, lilla vän,
 skall vi träffas igen uti himmelen.

Refr.

7 O, säj ej så, lilla vän, i viken vän,
 Vi träffas nog en gång i Bohuslän.
 Lå gåt ej mer, du min vän inödoch lust,
 Snart mig åter du ser här vid vikens
 kust.

Refr.

8. När Bohusstrand jag för fulla segel når,

med knä i bränd du glad till mitt nöje går,²⁰⁵
 När falken för länset in i hemmets stånd,
 skall jag vila så ljust i din kudda famn.

Refr.

I. Du vet, min vän, vem som vidat diktat har,
 Det är din vän, som på blåa böljan far,
 När bort jag far, lammar dig så ensam kvar,
 men jag kommer igen, lilla vän, så när

Refr.

==
 En iskärn mycket omkyldt och allmant
 sjungen visa.

